

РЕШЕНИЕ

№ 20284

гр. София, 17.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 67 състав,
в публично заседание на 19.09.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Лилия Йорданова

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **5370** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.226, ал.1 от АПК.

С Решение №4579/11.04.2024г. на ВАС, постановено по касационно административно дело №10259/2023г. на основание чл.221, ал.2, предл. второ във връзка с чл.222, ал.2, т.1 от АПК ВАС е отменил Решение №5193/01.08.2023г, постановено по адм.д.№6366/2021г на АССГ и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на първоинстанционния съд, при спазване на указанията по тълкуването прилагането на закона.

Първоначално производството е образувано по искова молба на „АГРО АЛФА“ ООД-гр.С., ЕИК[ЕИК], подадена чрез адв. Н. Ц., срещу Държавен фонд „Земеделие“ /ДФЗ/, с която за изпълнение на договорни задължения от страна на ДФЗ, произтичащи от чл.5 ал.1 от Договор № 26/04/2/0/00265 от 03.04.2017г. за отпускане на безвъзмездна финансова помощ по подмярка 4.1 „Инвестиции в земеделските стопанства“ от мярка 4 „Инвестиции в материални активи“ по програма за развитие на селските райони за периода 2014-2020г. по подадена от жалбоподателя заявка за плащане на 22.04.2020г., се иска осъждането на ДФЗ да заплати частично сумата от 26 000 лв., като част от дължимата главница в размер на 2 933 699,41 лв., както и обезщетение за забавеното плащане в размер на 1 000 лв., като част от цялото дължимо обезщетение в размер на 156 731 лв. за периода от 23.07.2020г. до 15.02.2021г.

Исковата молба е подадена пред Софийски градски съд, който с Определение от 17.02.2021г. по образуваното търговско дело № 288/2021г. е изпратил препис от

същата на ответника, с указания за подаване на писмен отговор, представяне на доказателства, възможност за предявяване на насрещен иска, привличане на трети лица и за последиците от неизпълнение на указанията в определението.

На 10.03.2021г. ответника, чрез процесуален представител е депозирал писмен отговор, с който е взел становище по допустимостта на исковата молба и подведомствеността ѝ на СГС, както и по основателността на предявените искове, както и формулирал и доказателствени искания.

По твърдението за неизплащане в срок до три месеца от датата на подаване заявката за плащане твърди, че срокът за обработка на заявката за плащане не е изтекъл, тъй като срокът за обработка на заявката е удължен: 1. на основание чл.46, ал.3 от Наредба №20 при възникнала необходимост от представяне на допълнителни документи при непълнота и неяснота на заявените данни и посочените факти, както и с цел да се удостовери верността на заявените данни и 2. Поради необходимост от допълнителни проверки от страна на специализирани структури на ДФЗ и при необходимост: външни институции, срокът за обработка на заявката е удължен до установяване от РА на всички факти и обстоятелства, необходими за изясняване на случая. Ако се приеме, че сроковете за произнасяне по заявката са изтекли, претенцията на ищеца за заплащане на финансова помощ е неоснователна, тъй като са налице основания за отказ за изплащането и по чл.49, ал.1, т.2 и чл.42, ал.3 от Наредба №20-налице е несъответствие с целите, дейностите и изискванията, определени с наредбата и изкуствено разделяне на едно общо стопанство на отделни такива, за които е одобрено финансирането.

Към отговора са представени и моли да бъдат приети писмени доказателства по делото.

Във връзка с депозирания отговор е постъпила допълнителна искова молба от 09.04.2021г. от ищеца, където не е изложил доводи относно подсъдността на спора. По основателността на предявените искове с оглед твърдението, че ищецът не е извършил инвестицията при точно спазване одобрения проект, условията и сроковете в договора, поради което заявката за плащане не е финализирана, намира за недоказано. Всички инвестиции, видно от представените от ответника към отговора на исковата молба документи, са направени в срок и съгласно подписания договор /докладна записка от 02.02.2021г от директора на дирекция ОППМРСР, съгласно която при извършени проверки на място за периода 17.11.20-03.12.20г за „Агро алфа“ ООД не са констатирани нередности или неспазване договорните отношения/. След получаване на ИМ по делото, Изпълнителният директор на ДФЗ е издал заповед №03-РД/746 от 26.02.2021г, с която едностранно удължава срока за обработка на подадената на 22.04.2020г заявка за плащане, същата е оспорена от „Агро алфа“ пред АССГ.

Направени са доказателствени искания да се приемат като доказателство по делото представените с отговора писмени доказателства. Иска да се задължи ответника да приложи административната преписка в цялост. Иска изслушване на съдебно счетоводна и техническа експертиза и разпит на свидетел.

От страна на ДФЗ е постъпил допълнителен отговор на допълнителна искова молба, с който поддържа делото да бъде прекратено поради неподведомственост на спора на гражданския съд.

С Определение от 12.05.2021г. СГС е прекратил производството по образуваното търговско дело № 288/2021г. и изпратил същото по подсъдност на АССГ, с оглед

характера на сключения между страните договор, който е определил като административен договор и влезият в сила, преди предявяване на исковата молба, Закон за управление на средствата от европейските структурни и инвестиционни фондове.

Образувано е адм.д.№6366/2021г в АССГ.С Разпореждане от 29.07.2021г. съдът е оставил ИМ без движение, с указания за отстраняване нередовностите в нея, свързани с обосноваване на правния интерес от оспорването, вкл. с оглед Заповед № 03-РД/746 от 26.02.2021г. на изп.директор на ДФЗ, с която е удължен срока за обработка на подадената на 22.04.2020г. заявка за плащане, както и посочване в какво се състои незаконосъобразността на оспорения акт. Съдът е указал посочване на кои договорни задължения не е изпълнил ответника по жалбата, с оглед разпоредбата на чл.5 ал.1 изр.2 от сключения между страните договор, както и с оглед посочената норма и тази на чл.4 от същия договор, съгласно които окончателния размер на помощта за изплащане се определя от Фонда, след подаване на заявката за окончателно плащане по реда на чл.44 и чл.45 от Наредба № 20, след окомплектоването ѝ с всички изискуеми документи и след извършване от страна на Фонда на съответните проверки и анализи, въз основа на които да се установяват условията по чл.4 ал.1 т.1 и т.2 от административния договор.

На 12.08.2021г. по делото е постъпило становище от адв.Ц., пълномощник на ищеца, в което, в изпълнение на указанията на съда, след като посочва в детайли хронологията по сключването и изпълнението на Договор № 26/04/2/0/00265 от 03.04.2017г. за отпускане на безвъзмездна финансова помощ по подмярка 4.1 „Инвестиции в земеделските стопанства“ от мярка 4 „Инвестиции в материални активи“ по програма за развитие на селските райони за периода 2014-2020г., както и действията по подаване и обработка на заявка за плащане идент.№ 26/04/2/0/00265/01 от 22.04.2020г. до подаването на исковата молба пред СГС на 15.02.2021г., поддържа изпълнение на чл.4 ал.1 т.1 и т.2 от договора от страна на ищеца и неспазване / неизпълнение на чл.5 ал.1 от сключения договор от ответника, с позоваване на нормите на чл.46 ал.3 от Наредба № 20 от 27.10.2015 г. за прилагане на подмярка 4.2. "Инвестиции в преработка/маркетинг на селскостопански продукти" от мярка 4. "Инвестиции в материални активи" от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014 – 2020 г. Твърди, че е оспорил издадената от ответника Заповед № 03-РД-/746 от 26.02.2021г., издадена от Изпълнителния директор на Държавен фонд земеделие, с която се удължава срока за обработка на заявка за плащане идент.№ 26/04/2/0/00265/01 от 22.04.2020г. В същото становище жалбоподателят посочва и в какво се състои незаконосъобразността на оспорения акт. Поддържа, че жалбоподателят е изпълнил договорните си задължения по договора за отпускане на БФП, като с неоснователното забавяне на изискуемо плащане от страна на ДФЗ се осъществява административен произвол.

По отношение издадената Заповед №03-РД/746 от 26.02.2021г. Пълномощник на ответника уведомява съда, че в АССГ е образувано адм.д.№ 8048/2021г.

С Определение №2227/18.03.2022г по адм.д.№8048/2021г. е прието, че жалбата е недопустима за разглеждане, тъй като Заповед №03-РД/746 от 26.02.2021г, издадена от Изпълнителния директор на ДФЗ, не е окончателен и правопораждащ акт, а част от процедурата по издаване на крайния акт, а именно акт, въз основа на който се разпорежда плащане по договора за БФП или респективно, акт с който се отказва да се извърши окончателно плащане по същия този договор и не подлежи на оспорване

на осн.чл.21, ал.5 от АПК. Определението на съда по адм.д.№8048/2021г не е обжалвано и е влязло в сила.

С Решение №5193/01.08.2023г, постановено по адм.д №6366/2021г на АССГ съдът отхвърля иска, предявен от „Агро Алфа“ ЕООД, с който за неизпълнение на договорни задължения от страна на ДФЗ, произтичащи от чл.5, ал.1 от Договора за отпускане на безвъзмездна финансова помощ по подадена заявка за плащане на 22.04.2020г, се е искало осъждане на ДФЗ да заплати частично сумата от 26 000 лв като част от дължимата главница в размер на 2 933 699,41лв, както и обезщетение за забавено плащане в размер на 1000лв, като част от цялото дължимо обезщетение в размер на 156 731лв за периода от 23.07.2020г до 15.02.2021г. Съгласно мотивите на решението, не са налице предпоставките за възникване на задължението за изплащане на окончателния размер на помощта от страна на ДБФП, С Решение №4579/11.04.2024г на ВАС по кнад №10259/2023г е отменено решение №5193/01.08.2023г, постановено по адм.д.№6366/2021г на АССГ и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на първоинстанционния съд с указания за съобразяване реда, по който следва да се разгледа предявената искова молба.

Образувано е адм.д.№5370/2024г по описа на АССГ, като в съответствие с дадените от ВАС задължителни указания, съдът с Определение №7557/05.06.2024г в производството по реда на дял трети от АПК, на осн. Чл.19ж, ал.2 от АПК вр. чл.128, ал.1, т.3 от АПК е намерил, че предявеният иск му е подсъден и допустим за разглеждане по реда на чл.19ж от АПК, съобщил е на страните проекто-доклада по делото, разпределил е доказателствената тежест за подлежащите доказване факти и е приел и приложил приложените към ИМ писмени доказателства, съдържащи се в т.д.№288/2021г на СГС, приел е и приложил приложените към отговора на ИМ писмени доказателства по т.д. №288/2021г на СГС и е приобщил адм.д.№6366/2021г.

На 13.06.2024г в АССГ е постъпила молба от ответник, към която е представил доказателство по делото – Решение за изплащане на финансова помощ №26/04/0/00265/3/01/03/01 с изх.№01-2600/266 от 01.02.2024г, с което на ищеца е изплатена искана сума по подадена заявка за плащане, предвид което счита, че оспорващият няма правен интерес от оспорването.

Постъпило е становище от 01.07.2024г от ищец, с което обосновава правен интерес към дата на подаване на ИМ, както и че ответник е бил причина за завеждане на делото и следва съда да се произнесе по направените разноски в предходните две производства, които надлежно е претендирал и представя списък. Със същата заявява, че първоначално ИМ е предявена и за осъждане на ответник освен за главницата и за лихва за периода 23.07.2020-15.02.2021г в размер на 1000лв и за законната лихва върху главницата от датата на завеждане на ИМ до окончателното изплащане на вземането. Иска осъждане на ответник като прави увеличение на иска за лихви и предявява същия в пълен размер от 156 731лв, като сумата представлява лихва върху изплатената главница за периода 22.07.20г – датата, на която е следвало да бъде изплатена на ищец сумата до 15.02.21г – датата на предявяване на ИМ. Моли ответникът да бъде осъден да заплати и сума в размер на 918 618,27 лева, представляваща лихва върху главницата за периода 15.02.2021г-28.12.23г /датата на изплащане на помощта/.

В писмено становище от ответник, заведено в АССГ на 18.07.2024г се прави възражение, че изменение на иска за сумата, представляваща пълен размер на лихвата върху претендираната главница, а именно 156 731лв е недопустимо. Алтернативно са

изложени аргументи за неоснователността на иска за заплащане на лихви за периода 15.02.2021г-28.12.2023г., като на последно място счита, че размерът на исканата лихва не е определен правилно, тъй като главницата, която се търси от ищеца не може и не следва да е в размер на 2 933 699,44лв. и претендираната лихва не може да бъде изчислявана върху тази сума, а върху сумата от 2 928 712,29лв.

В съдебното производство ищецът се представлява от адв. С., която поддържа исковата молба ведно с допълнителните лихви, както и допълнително подадените становища, като видно от представената по делото заповед главницата вече е изплатена на ищеца и в тази връзка поддържа становище, че дори и да няма вече правен интерес от водене производството в тази му част, ДФЗ следва да се произнесе по сторените от ищеца разноски по съдебното оспорване пред АССГ и ВАС. По същество изразява становище, че следва да се уважи ИМ и да се осъди ответника да заплати претендираните суми, като счита, че не е налице основание същите да не бъдат изплащани в срок, тъй като е недопустимо да се удължава вече изтекъл срок, както ответник е сторил със своя заповед. Претендира разноски по списък, прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. В дадения от съда срок представя писмени бележки.

Ответникът в производството – Държавен фонд „Земеделие“ (ДФЗ) се представлява от адв.П., който оспорва исковата молба. Представя писмени доказателства. Моли по същество за отхвърляне на исковата претенция в нейната цялост. По отношение главницата моли съда да отхвърли иска, тъй като е погасен чрез плащане. По отношение на лихвите счита, че съществуват няколко основания за тяхната недължимост. Прави възражение, че частично лихвите са погасени по давност. По същество изразява становище, че поради непълнота и некомпектност на подаденото заявление срокът е бил удължаван, за да бъдат извършени проверки на място и да бъдат представени допълнителни липсващи документи от страна на молителя за получаване на безвъзмездната финансова помощ. Намира, че изискуемостта на въпросното задължение настъпва едва с издаване на административен акт от административния орган за определяне на неговата дължимост, на размера и падежа на съответното плащане на БФП, което се е случило на 01.02.2024г, а самото подаване на искане за изплащане на финансова помощ не означава, че същото е основателно. Представя писмени бележки, иска присъждане за разноски по списък.

Установява се от фактическа страна, че между страните по делото е бил сключен Договор № 26/04/2/0/00265 от 03.04.2017г. за отпускане на безвъзмездна финансова помощ по подмярка 4.2 "Инвестиции в преработка/маркетинг на селскостопански продукти" от мярка 4. "Инвестиции в материални активи" от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014 - 2020 г., погрешно посочен в исковата молба и в становището на ищеца като договор по подмярка 4.1 „Инвестиции в земеделските стопанства“ от мярка 4 „Инвестиции в материални активи“ по програма за развитие на селските райони за периода 2014-2020г. (л.5-22 от том 1 на т.д.288/21 на СГС).

Съгласно чл.3 ал.1 договора, ответникът се е задължил да предостави на ползвателя безвъзмездна финансова помощ, в първоначално одобрен размер на 2 933 699,42 лева, за изпълнение на одобрен проект „Предприятие за производство на ябълково вино“. Договорена е възможност плащането да стане под формата на авансово плащане и

еднократно междинно плащане, като в чл.4 е посочено че окончателния размер на помощта за плащане се определя от Фонда след подаване от ползвателя на заявка за окончателно плащане по реда на чл.44 и 45 от Наредба № 20, в срока по чл.6 ал.4, окомплектована с всички изискуеми документи и след извършване от страна на Фонда на съответните проверки и анализи, въз основа на резултатите, от които да бъде установено фактическото съответствие и съответствието по документи между одобрената по проекта и реално извършената инвестиция и спазването на всички условия за изплащането на помощта, договорени между страните (чл.4 ал.1 т.1 и т.2 от ДБФП)

Съобразно чл.5 ал.1 от ДБФП Фондът изплаща определения при условията на този договор размер на помощта в срок до 3 месеца от подаване на заявката за междинно/окончателно плащане. Този срок може да се удължава при условията на чл.46 ал.3 от Наредба №20.

Не е спорно по делото, че на 22.04.2020г. от страна на „Агро Алфа“ ООД е подадена заявка за плащане идент.№ 26/04/2/0/00265/01 в размер на одобрената финансова помощ от 2 933 699,41 лв. Не е спорно и че във вр. с подадената заявка за плащане от страна на ДФЗ е извършена проверка на място, приключила с контролен лист от 08.05.2020г.

С уведомително писмо от 04.06.2020г. (л.839-840 от том 2 на тд 288/21) ДФЗ е указал на „Агро Алфа“ ООД отстраняване на нередовности в заявката за плащане. В отговор на писмото е представено обяснение от 24.06.2020г. с документи от страна на „Агро Алфа“ ООД.

С уведомително писмо от 30.07.2020г. (л.881-882 от том 2 на т.д. 288/21) ДФЗ е указал на „Агро Алфа“ ООД отстраняване на други нередовности в заявката за плащане и представяне на допълнителни документи, които не са упоменати като липсващи/несъответстващи в уведомителното писмо от 04.06.2020г. В отговор на писмото е представено обяснение от 21.08.2020г. с документи от страна на „Агро Алфа“ ООД (л.883-957 от том 2 на тд 288/21).

На 29.10.2020г. (л.958 гръб – 961 от том 2 на тд 288/21) „Агро Алфа“ ООД е отправило запитване към ДФЗ във вр. със срока за издаване на решение по чл.47 от Наредба № 20 и извършване на плащане по подадената заявка за плащане по Договора за БФП. Със същото заявява, че за удостоверяване изпълнението на инвестиционния проект и фактическото съответствие и съответствието по документи между одобрената и реално извършена инвестиция, от страна на експерти от ДФЗ в периода 08.05.2020 до 15.05.2020г е извършена проверка на място, като при извършените проверки и анализи относно спазване на всички условия за изплащане на помощта в процеса на обработване на документите по заявката са получени двете гореописани уведомителни писма, като всички изискани документи са предоставени на ДФЗ.

С Докладна записка от 5.11.2020г. на директор на дирекция в ДФЗ е обоснована необходимост от извършване на цялостна проверка на място на „Агро Алфа“ ООД по подадената заявка за окончателно плащане (л.1153-1154 от том 2 на тд 288/21).

С докладна записка от 24.11.2020г. на началник отдел РТИ Х. до директор на дирекция в ДФЗ (л.1152 от том 2 на т.д. 288/21) е отправена молба за удължаване срока за архивиране на заявка №426646/04.12.2020г, поради

наличието на голям обем от активи, СМР и документи за проверка до 04.12.2020г.

С докладна записка от 04.12.2020г. директора на РТИ Х. уведомява директор на дирекция „ТИ – Технически инспекторат“ в ДФЗ за резултатите от извършената проверка на място на „Агро Алфа“ ООД, като сочи, че към момента предприето е функциониращо, но все още няма завършен пълен производствен цикъл. Установени са известни несъответствия, които не засягат основната цел на проекта и не променят предназначението на инвестицията, съгласно одобрения проект. (л.1180-1181 от том 2 на тд 288/21), като прилага контролен лист / доклад за проверка.

С уведомително писмо от 04.12.2020г. управителят на „Агро Алфа“ ООД е уведомен за резултатите от проверката на място с приложен контролен лист / доклад за проверка.

С Докладна записка от 02.02.2021 г. директора на ДФЗ (л.1187-1197 от том 2 на тд 288/21) е уведомен за възникнало при извършените административни проверки на място съмнение за измама от страна на „Агро Алфа“ ООД и други, конкретно посочени в докладната записка ползватели на БФП. Предвид съмнение за наличието на изкуствено създадени условия за осигуряване на предимство пред останалите кандидати с цел получаване на БФП е предложено възлагането на проверка на дирекция „Противодействие на измамите“ („ПИ“) в ДФЗ.

Междувременно, на 05.02.2021г. от страна на „Агро Алфа“ ООД до ДФЗ е подадена Покана (л.1198-1199 от том 2 на тд 288/21) за изплащане на финансова помощ по Договора за БФП.

Със Заповед № 03-РД-746/26.02.2021г. на изпълнителния директор на ДФЗ (л.1202-1203 от том 2 на т.д. 288/21), е наредено да бъде удължен срокът за обработка на заявка за плащане № 26/04/2/0/00265/3/01 от 22.04.2020г., във връзка с договор № 26/04/2/0/00265/03.04.2017г. за отпускане на безвъзмездна финансова помощ по подмярка 4.2“Инвестиции в преработка/маркетинг на селскостопански продукти“ от мярка 4.“Инвестиции в материални активи“ от ПРСР 2014-2020г., съфинансирана от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони, сключен между ДФ“Земеделие“ –РА и „Агро Алфа“ ООД до окончателно приключване на допълнителни проверки от страна на специализираните структури на ДФ“Земеделие“ и при необходимост – от външни институции, с цел установяване от РА на всички факти и обстоятелства по случая, които ще доведат до по –нататъшно разглеждане или отхвърляне на заявката за плащане.

Заповед № 03-РД-746/26.02.2021г. на изпълнителния директор на ДФЗ е обжалвана от „Агро Алфа „ ООД пред Административен съд София – град.

С Определение № 2227/18.03.2022г. по адм.д. № 8048/2021г. на АССГ, служебно известно на състава на съда, е прието че жалбата е недопустима за разглеждане, тъй като Заповед № 03-РД-/746 от 26.02.2021г., издадена от Изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“, не е окончателен и правопораждащ акт, а част от процедурата по издаване на крайния акт, а именно акт, въз основа на който се разпорежда плащане по договора за БВФ или респективно, акт с който се отказва да се извърши окончателно плащане по същия този договор и не подлежи на оспорване на основание чл. 21, ал. 5

АПК. Определението на съда по адм.д. № 8048/2021г. не е било обжалвано и е влязло в сила.

На 13.06.2024г ответник представя Решение за изплащане на финансова помощ №26/04/2/0/00265/3/01/03/01 с изх.№ 01-2600/266 от 01.02.2024г, издадено от зам.-изпълнителен директор на ДФЗ, с което на основание чл.20а, ал.2 от ЗПЗП и чл.47, ал.1, т.3 от Наредба №20 от 27.10.2015г за условията и реда за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по мярка 4 „Инвестиции в материали активи“, подмярка 4.2 „Инвестиции в преработка/маркетинг на селскостопански продукти“ от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014-2020г е одобрено изплащане на финансова помощ на „Агро Алфа“ ООД по договор №26/04/2/0/00265 от 03.04.2017г, съгласно заявка за плащане №26/04/2/0/00265/3/01 в размер на 2 928 712,29лв и е отказано частично изплащането на финансовата помощ, представляваща плащане на „Агро Алфа“ ООД по същия договор, съгласно същата заявка за плащане в размер на 4 978,11лв, представляваща установено несъответствие в предварително договорените, заявените и реално изпълнените активи по договор с „Карстрой 2017“ ЕООД за подобект „Предприятие за производство на ябълково вино -2642кв.м“ и „Оборудване за производство на ябълково вино“ за позиции: 1061,95лв от предприятие за производство на ябълково вино -2642кв.м и 3916,16лв от позиция „Обслужваща площадка и стълба на площадка-съдове за вода“ от оборудване за производство на ябълково вино. Не са представени от ответник доказателства за изпращане, получаване на така постановеното решение, нито дали същото е оспорено или влязло в сила.

При така установеното от фактическа страна, настоящата инстанция прави следните правни изводи:

Предявеният иск за установяване на неизпълнение от страна на ответника ДФЗ на договорни задължения, произтичащи от чл.5 ал.1 от Договор № 26/04/2/0/00265 от 03.04.2017г. за отпускане на безвъзмездна финансова помощ и за осъждане на ДФЗ да заплати на ищеца частично сумата от 26 000 лв., като част от дължимата главница в размер на 2 933 699,41 лв. по Договор № 26/04/2/0/00265 от 03.04.2017г. за отпускане на безвъзмездна финансова помощ, както и обезщетение за забавено плащане в размер на 1000 лв, като част от цялото дължимо обезщетение в размер на 156 731лв за периода от 23.07.2020г. до 15.02.2021г., е допустим. По отношение на главницата, видно от подадената искова молба и приетите по делото писмени доказателства заявката на ищеца за плащане по процесния договор е подадена на 20.04.2020г, като срокът за произнасяне и плащане по същата е изтекъл на 22.07.2020г. Към тази дата плащане от ответника не е било налице, такова не е било налице и към датата на подаване на исковата молба-15.02.2021г. Не се споделят доводите на ответник, че тъй като с Решение за изплащане на финансова помощ №26/04/2/0/00265/3/01/03/01 с изх.№01-2600/266 от 01.02.2024г., на ищецът е изплатена исканата сума по подадена заявка за плащане, то оспорваният няма правен интерес от оспорването и на осн. чл.159, т.4 от АПК образуваното административно производство следва да бъде прекратено. Видно от представеното решение за изплащане на

безвъзмездна финансова помощ, същото е с дата 01.02.2024, като помощта е изплатена на ищеца на 28.12.2023г, което се потвърждава и от негово становище от 01.07.2024г. С представяне на решението и с изплащане на помощта на практика от страна на ответник е призната исковата претенция по главницата и обстоятелството, че плащане по Договор №26/04/2/0/000265 за отпускане на безвъзмездна финансова помощ по подмярка 4.2 от мярка 4 /Инвестиции в материални активи/ от програмата за развитие на селските райони, се е дължало на ищеца „Аго Алфа“ ЕООД. Към датата на подаване на исковата молба за ищеца е бил налице правен интерес от воденето на делото именно заради неизплатените вземания по главницата и по закъснелите лихви. Наличието на правен интерес към 15.02.2021г от страна на ищеца е безспорно, като извършените след близо 4 години изплащане на помощта с решението за изплащане на безвъзмездната финансова помощ и то в различен размер от искания в заявката за плащане не десезират съда от постановяване на съдебен акт при отчитане, че ищецът в с.з. изрично поддържа исковата молба ведно с допълнителните лихви, както и допълнително подадените по делото становища, както и искането ДФЗ да понесе сторените от ищеца разноски. Възражението на ответник, че предявения иск в размер на 26000 лв., като част от дължимата главница в размер на 2 933 699,41лв е погасен чрез плащане не следва да се разглежда в настоящото производство и същото може да бъде извършено в изпълнителното производство.

С първоначално подадената искова молба се иска и осъждане на ответник освен за главницата и за лихва за забавено плащане в размер 1000лв, представляваща частична претенция от цялото обезщетение за забава, което е в размер на 156 731 лева за периода 23.07.20г-15.02.2021г .Вземането за законна лихва не е заплатено на ищеца, противно не се твърди от ответник, поради което е налице правен интерес за водене производството.

Съдът не приема възражението на ответник, че искането за увеличение на иска за лихви в пълния му размер от 156 731лв, представляващи лихва върху главницата от 2 933 699,44лв за периода от 23.07.2020г до 15.02.2021г, и с който се иска и ответникът да бъде осъден да заплати сума в размер 918 618,27лв, представляваща лихва върху главницата от 2933 699,44лв за периода от 15.02.2021г. до 28.12.2023г е недопустим, тъй като изменение на иска по чл.214 ГПК е допустимо само в първоинстанционното производство при първото разглеждане на делото, но не и след връщането му от касационната инстанция за ново разглеждане. Съгласно чл.214 от ГПК в първото заседание за разглеждане на делото ищецът може да измени основанието на своя иск, ако с оглед защитата на ответника, съдът прецени това за уместно. Той може също, без да измени основанието, да измени своето искане. До приключване на съдебното дирене в първата инстанция той може да измени само размера на предявения иск, както и да премине от установителен иск към осъдителен и обратно. Законодателят е предвидил, че не се смята за увеличение на иска прибавянето на изтекли лихви или на събрани добиви от веща след неговото предявяване. Предвид изрично изразената и в о.с.з. от ищеца претенция, че поддържа исковата си

претенция, в т.ч. и исковата претенция за лихви в пълен размер, съдът приема че искането за увеличение на иска за лихви в пълния му размер от 156 731лв, представляващи лихва върху главницата от 2 933 699,44лв за периода от 23.07.2020г до 15.02.2021г, и с който се иска ответникът да бъде осъден да заплати и сума в размер 918 618,27лв, представляваща лихва върху главницата за периода от 15.02.2021г. до 28.12.2023г е допустим, тъй като съдът се явява първа инстанция /арг.чл.226, ал.1 от АПК/

Разгледан по същество, искът е основателен.

Съгласно чл.128 ал.1 т.1 във вр. с чл.19 ж от АПК на административните съдилища са подведомствени всички дела по искания за издаване, изменение, отмяна или обявяване на нищожност на административни актове и административни договори. Искът по чл. 128, ал. 2 АПК за установяване съществуването или несъществуването на административно право или правоотношение е установителен, като за предявяването му се изисква наличие на правен интерес на ищеца и липсата на друг ред за защита, като абсолютни процесуални предпоставки, обуславящи правото на иск и надлежното му упражняване.

Съдът, намира че правния интерес от предявяването на иска от страна на ищеца е безспорен, доколкото същият е страна по административен договор, твърди изпълнение на задълженията си по същия, както и неизпълнение от задълженията по договора от страна на публичноправния субект. Съдът намира че е налице и втората предпоставка за предявяване на иска – липсата на друг ред за защита, доколкото към датата на завеждане на ИМ липсва произнасяне на ответника с акт по чл.47 ал.1 т.3 и т.4 от Наредба № 20, с който той „се произнася по размера на допустимите разходи след извършен анализ за установяване на фактическо съответствие и съответствие по документи между одобрената и реално извършената инвестиция и изплаща съответстващата на този размер финансова помощ; и изплаща одобрената финансова помощ в съответствие с т. 3.“, както и при липсата и на основание за издаването на такъв акт, тъй като съгласно чл.49 ал.3 от Наредба 20 „Изпълнителният директор на РА определя размера на допустимите разходи по чл. 47, ал. 1, т. 3 въз основа на резултатите от проверките по чл. 47, ал. 1 при спазване на изискванията по ал. 1.“, а доказателствата по делото установяват че към момента на завеждане на ИМ няма произнасяне от страна на ДФЗ, като се твърди от ответник удължен срок за проверка, респ. неприключили проверки и липса на резултат от същите към датата на завеждане на ИМ.

В производството е установено че към датата на завеждане на ИМ няма произнасяне по заявката за плащане на ищеца. Издадено е в последствие Решение за изплащане на финансова помощ №26/04/2/0/00265/3/01/03/01 с изх.№ 01-2600/266 от 01.02.2024г., како е изплатена финансова помощ в различен от искания със заявката размер, липсват доказателства за уведомяване на ищеца за решението, както и доказателства за влизането в сила, обжалване на този акт.

Процедурата по подаденото искане за окончателно плащане е започнала, подадена е заявка по реда на чл.44 и чл.45 от Наредба 20, в съответствие и с чл.4 ал.1 от Договора за БФП. На 22.04.2020г, на 08.05.2020г е извършено

посещение на място за проверка изпълнената инвестиция, завършила с издаване на контролен лист от 08.05.2020г. Извършени са проверки и анализи относно спазване на условията за изплащане на помощта в процеса на обработване на документите по заявката за окончателно плащане от страна на ищеца са получени: уведомително писмо за отстраняване на нередовности №26/04/2/0/00265/3/01/02/01 от ДФЗ РА с изх.№2600/2302/04.06.2020г. В указания срок -15 работни дни от датата на получаване 10.06.2020г. „Агро Алфа“ ООД е представил в цялост исканите документи и обяснения с писмо вх.№01-2600/2302 от 24.06.2020г; второ уведомително писмо за отстраняване на други, неконстатирани в предходното уведомително писмо нередовности №26/04/2/0/00265/3/01/02/02 от ДФЗ РА с изх.№2600/3429/30.07.2020г. В дадения от ДФЗ срок – 15 работни дни от датата на получаване -03.08.2020г „Агро Алфа“ ООД е представил в цялост исканите нови документи и обяснения с писмо вх.№01-2600/3429 от 21.08.2020. Не се спори от страните, че от датата на получаване на последно исканите документи -03.08.2020г до 26.10.2020г ищецът не е получавал уведомителни писма за отстраняване на нередовности, нито уведомления за наличие на основанията по чл.46 от Наредба 20 за удължаване на срока. Предвид това и на 27.10.2020 ищецът е изпратил запитване с молба за информация на какъв етап е обработката на заявката за плащане, както и в какъв срок се очаква да приключи обработката и да се издаде Решение на основание чл.47 от Наредба №20 от 27.10.2015г. Ответник, след получаване на запитването извършва нова проверка на място с цел установяването функционирането на инвестицията по предназначение, като проверката приключва с издаване на контролен лист, получен от ищец на 08.12.2020г. Всички констатации са положителни, като тъй като не е възразено по констатациите в КЛ в 14-дневния срок, считано от 23.12.2020г същите са влезли в сила. На 02.02.2021г изпълнението на задълженията от страна на „Агро Алфа“ ООД се потвърждава от директор на дирекция ОППМРСР-А. П. в докладна записка, в която е заявено и документално установено, че за периода от 17.11.2020г до 03.12.2020г от осъществените физически проверки на място, за „Агро Алфа“ ООД не са констатирани нередовности или неспазване на договорните отношения с ДФЗ-РА по договор 26/04/2/0/00265 от 03.04.2017г.От страна на ищец е изготвена и адресирана до ответник покана на 05.02.2021г за изплащане на дължимите суми, като на 15.02.2021г е депозирана искова претенция с осъдителен петитум в СГС. На 26.02.2021г, след административно връчване на съдебните книжа по предявения иск, ДФЗ РА издава Заповед №03-РД/746, чрез която удължава срока за обработка на подадената на 22.04.2020г заявка за плащане. На 01.02.2024г, след отмяна на Решение №5193 от 01.08.2023г, постановено по адм.д.№6366/2021г на АССГ съгласно Решение №4579/11.04.2024г. на ВАС, постановено по адм.д.№10259/2023г. и образуваното настоящо производство по реда на чл.226, ал.1 от АПК, от страна на ответник е представено и приложено по делото Решение за изплащане на финансова помощ с изх.№01-2600/266 от 01.02.2024г. Същото е издадено на основание чл.20а, ал.2 от Закона за подпомагане на земеделските производители и чл.47, ал.1, т.3 от наредба №20 от 27.10.2015г, с което е одобрено изплащането на финансова помощ на „Агро Алфа“ ООД с ЕИК[ЕИК] по договор №26/04/2/0/00265 от 03.04.2017г с

предмет на инвестицията „Предприятие за производство на ябълково вино“ съгласно заявка за плащане №26/04/2/0/00265/3/01 в размер на 2 928 712,29лв.

Предвид горното настоящият състав приема, че е основателна претенцията на ищеца за осъждане на ответник за сумата от 26000лв, представляваща частична претенция от цялото задължение в размер на 2933699,41лв, представляваща вземане по договор №26/04/2/0/00265 за отпускане на безвъзмездна финансова помощ. Следователно е налице изпълнение на чл.4, ал.1, т.2 от Договора от страна на ищеца и неспазване на чл.5, ал.1 от сключения договор от страна на ответника. Съгласно чл.5, ал.1 от договора фондът изплаща определения при условията на този договор размер на финансовата помощ в срок до 3 месеца от подаването на заявката за междинно/окончателно плащане. Съгласно същия член, изр.второ от договора този рок може да се удължи при наличие на основание по чл.46, ал.3 от наредба №20 от 27.10.2015г. Съгласно чл.46, ал.3 от Наредбата срокът по ал.1 може да бъде удължен, когато: 1. Разплащателната агенция е упражнила правомощието си по ал.2 – със срока за представяне на изисканите данни и/или документи от ползвателя. Този текст според съда е неприложим за процесния случай и ДФЗ-РА не може да удължи срока за плащане, предвид следните обстоятелства: по реда на ал.1 и 2 не са събрани данни и/или документи, от които може да възникне съмнение за нередност, тъй като бенефициентът е бил предоставил на административния орган всички данни и документи, от които самият той зависи и е било изрично прието, че може да възникне съответното административно правоотношение. Били са предоставени данни и документи за правния, организационния, управленския и производствения статут, които като такива са били възприети от страна на ДФЗ-НА и не са били оспорени като информационни носители на противоправност. След правопораждащи за страните юридически факти, според съда не е настъпило изменение във фактологичната и/или документалната сфера на ищеца факт, който не се отрича от ответника. Неприложима е и следващата част от теста – „до установяване от РА на всички факти и обстоятелства, необходими за изясняване на случая“, тъй като всички факти и обстоятелства, необходими за изясняване вече са били установени от ДФЗ-РА. Неприложима е и последната част от текста, че „при установени съмнения за наличие на престъпни обстоятелства – до постановяване на влязъл в сила акт на компетентния орган“, тъй като липсват данни за престъпен умисъл от страна на „Агро Алфа“ ООД и няма фактологична база, на която неговото поведение, да се квалифицира като противоправно съгласно нормите на НК. Въпреки, че от страна на ответник е издадена Заповед№03-РД/746 от 26.02.2021г, с която се удължава срока на подадената на 22.04.20г. заявка за плащане, в последствие е издадено Решение от ответник от дата 01.02.2024 за изплащане на финансовата помощ по договора. С издаденото решение и с изплащане на помощта ответникът тацитно е признал основателността на исковата претенция по главницата и обстоятелството, че плащането по процесния договор се е дължало. Предвид това съдът приема, че иска в частта му за установяване на неизпълнение от страна на ответника на задължението по чл.5, ал.1 от Договора за БФП е

основателен, като е било изискуемо вземане за сумата от 26000лв като част от дължимата главница в размер на 2933 699,44лв, представляваща вземане по Договор за отпускане на безвъзмездна финансова помощ №26/04/2/0/00265.

По отношение на лихвите, основателността на главницата според съда влече след себе си и основателност на предявения иск за лихви в пълния му размер от 156 731лв, представляващи лихви върху главницата от 2933 699,44лв за периода от 23.07.2020г до 15.02.2021г и изменение на иска, с който се иска ответникът да бъде осъден да заплати лихва върху изплатената главница за периода от 15.02.2021г до 28.12.2023г., съдът приема следното:

Неоснователно е твърдението на ответник, че така предявения иск за заплащане на лихви за горепосочените периоди е неоснователен, тъй като същите не се дължат, защото изпълнителният директор на ДФЗ не е следвало да се произнася по заявката за плащане към 22.04.2020г. Настоящият съд приема, че към датата на предявяване на исковата молба вземането на „Агро Алфа“ ООД е възникнало, било е определено по основание и размер и е било изискуемо. Вземането на ищеца е станало изискуемо на 23.07.2020г. /датата, на която е изтекъл тримесечният срок за плащане по заявката за плащане/. Размерът на същото е бил определен с подаването на заявката за плащане, в която този размер е посочен, като това се установява и от издаденото в последствие решение за изплащане на финансова помощ №26/04/2/0/00265/3/01/03/01. Основанието за исканото плащане е чл.47, ал.1, т.4 от Наредба №20 от 27.10.2015г за прилагане на подмярка 4.2 Инвестиции в преработка/маркетинг на селскостопански продукти от мярка 4 Инвестиции в материални активи от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014-2020г., съгласно която в 3-месечен срок от подаване на заявката за плащане ИА изплаща помощта.

В чл.47, ал.1 от Наредба №20 от 27.10.2015г за прилагане на подмярка 4.2 Инвестиции в преработка/маркетинг на селскостопански продукти от мярка 4 Инвестиции в материални активи от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014-2020г в срок до три месеца от подаване на искане за междинно/окончателно плащане РА извършва проверка на представените документи, заявените данни и други обстоятелства, свързани с искането за плащане; може да извърши проверка на място за установяване на фактическото съответствие с представените документи и за установяване спазването на критериите за допустимост, както и на ангажименти или други задължения на бенефициента по тази наредба, договора за предоставяне на финансова помощ и/или ПРСР 2014-2020г; се произнася по размера на допустимите разходи след извършен анализ за установяване на фактическо съответствие и несъответствие по документи между одобрената и реално извършена инвестиция и изплаща съответстващата на този размер финансова помощ; изплаща одобрената финансова помощ в съответствие. Съгласно ал.2 в случай на нередовност или липса на документи, при възникване на необходимост от представяне на допълнителни документи при непълнота и неяснота на заявените данни и посочените факти по ал.1, т.1 и 2, както и с цел да се удостовери съответствието на заявените данни, РА

изпраща уведомително писмо чрез ИСУН до бенефициента за необходимостта от представяне на допълнителни данни и/или документи, включително такива, които не са посочени в приложение №14. Бенефициентът представя изисканите му данни и/или документи в срок до 15 работни дни от уведомяването. Тримесечният срок по ал.1 спира да тече до предоставянето на исканите документи или данни, но за не повече от един месец. В ал.3 изрично са уредени хипотезите, при които срокът по ал.1 спира да тече, сред които – когато РА е упражнила правомощието си по ал.2 – със срока за проследяване на изисканите данни и/или документи от ползвателя и по реда на ал.1 и 2 са събрани данни и/или документи, от които възниква съмнение за нередност – до установяване от РА на всички факти и обстоятелства, необходими за изясняване на случая, а при установени съмнения за наличие на престъпни обстоятелства – до постановяване на влязъл в сила акт на компетентния орган.

Не се споделят аргументите на ответник, че вземането става изискуемо едва след издаване на административен акт, като тези твърдения се опровергават от издаденото на 01.02.2024г решение за изплащане на помощта, по делото не се спори и не се твърди, че помощта се изплаща след постановяване на решението за изплащане на помощта, напротив, помощта в различен от искания размер е била платена в конкретния случай преди издаване на решението. В становището ответник цитира съдебна практика, която според настоящия съд е неотнормативна към настоящия казус. Решение по адм.д. №6212/2017г касае производство по ЗОДОВ за обезщетение за неимуществени вреди от отменен мълчалив отказ на Кмета на [община] и негово последващо незаконосъобразно бездействие да изпълни влязло в сила Решение на АС Стара Загора, Решение по адм.д.№6819/2019г по описа на ВАС касае претенция да бъде осъдена Агенция по заетостта да заплати сума, представляваща обезщетение за причинени имуществени вреди от пропуснати ползи в резултат на незаконосъобразен административен акт. Изложеното е видно и за последното цитирано решение по адм.д.№8182/2016г, в което се претендират вреди по ЗОДОВ от отменен акт. Настоящият иск е по чл.19ж от АПК и не се претендират неимуществени вреди от отменен акт.

Съдът приема, че срокът за заплащане по заявката е бил изтекъл към датата на подаване на исковата молба.Съгласно чл.47, ал.1, т.4 от Наредба №20 от 27.10.2015г в срок не по-късно от три месеца след подаване на заявката за междинно/окончателно плащане РА изплаща одобрената финансова помощ в съответствие с т.3. В чл.47, ал.1 от същата наредба изрично законодателят е предвидил, че ответникът именно в този тримесечен срок следва да извърши следните дейности: да извърши проверка на представените документи, заявените данни и други обстоятелства, свързани със заявката за плащане; може да извърши проверка на място за установяване на фактическото съответствие с представените документи и за установяване спазването на критериите за допустимост, както и на ангажименти или други задължения на ползвателя по наредбата, договора за предоставяне на финансова помощ и/или ПРСР 2014-2020, да връчи доклада от проверка на ползвателя и да му

даде срок от 10 работни дни за възражения, като след изтичането на този срок следва мотивирано да одобри или откаже изплащането на част или цялата финансова помощ след извършен анализ за установяване на фактическо съответствие и съответствие по документи между одобрената и реално извършената инвестиция и да изплати одобрената финансова помощ в съответствие. Нормативно определен за ответник срок за изплащането на помощта е тримесечен, след което той изпада в забава. В становището на ответник твърди, че в нормативно определения срок са извършени проверка на място и е изпратено искане за предоставяне на документи, като в 15-дневния срок същите са представени от ищеца. Второто писмо за изискване на документи е изпратено на ищеца на 30.07.2020г след изтичането на срока за изплащане на субсидията. Също така с него са изисквани други документи, различни от първоначално поисканите с цел обработка заявката за плащане. Във второто уведомително писмо не е изрично указано на ищец, че документите се изискват на основание чл.42, ал.2 от Наредба №20, нито в първото уведомително писмо фигурира подобно отбелязване, за да се приеме, че второто уведомително писмо е издадено в съответствие с чл.47, ал.2 от наредбата. Всички изисквани с първото уведомително писмо документи са представени от ищеца, като второто писмо несъмнено според настоящия състав на съда е издадено след изтичане на срока за изплащане на помощта, предвид това и не може да се приеме, че с това искане срокът за изплащане на помощта е бил удължен, тъй като същият вече е бил изтекъл. Всички извършени от ответник действия след дата 22.07.2020г, не се приемат за такива, които удължават срока за изплащане на субсидията, тъй като са извършени след срока за плащане и след подаването на исковата молба. Цитираните докладни записки от 05.11.2020г, 24.11.2020г и 04.12.2020г са вътрешни документи, същите не са от категорията на определените в наредбата, които да могат да удължат срока за изплащане на помощта. Ответникът се позовава на Заповед №03-РД-746/26.02.2021г, с която твърди, че е удължен срока за обработка на заявката за плащане. Доколкото на 22.07.2020г срокът на заявката вече е изтекъл, няма как да се удължи вече изтекъл срок, същият би могло да се възобнови, ако са налице основанията на чл.161 АПК. Не са били налице такива, както и не се твърди от ответник със заповедта да е възобновен срок за изплащане на помощта. Обстоятелството, че заповедта не е била отменена, тъй като съдът е приел, че същата на осн. чл.21, ал.5 от АПК не е индивидуален административен акт, а част от производството по издаване и изпълнение на ИАА, не води до извод, че срокът е продължен, тъй като той вече е бил изтекъл преди 7 месеца. Не би могло да се приложи хипотезата на чл.47, ал.3 от Наредбата, както твърди ответник, тъй като същата е приложима само и единствено в рамките на тримесечния срок, а не след като същият вече е бил изтекъл преди издаването на заповедта за удължаване на срока.

Наредба №20 и АПК не предвиждат възможност за удължаване на вече изтекли срокове. Дори и да се приеме теорията за спиране на срока, развити в писмените бележки на ответник, то срокът отново е изтекъл, тъй като заявката за плащане е подадена на 22.04.2020г, към 04.06.2020г са били изтекли 44 дни от общо 62 дни за разглеждане на заявката за плащане. Ако се приеме, че

този срок е започнал отново да тече на 24.06.2020г, същият е изтекъл на 12.07.2020 /неприсъствен ден/, т.е. съобразно чл.60, ал.6 от ГПК същият е изтекъл на 13.07.2020г. Според съда исканите документи на 30.07.2020г не са в срока за разглеждане на заявката за плащане и не водят до извод за удължаване поради неприключване проверките по чл.47, ал.1, т.1 и т.2 от Наредба №20. Ответник е бил длъжен още с първото уведомително писмо по заявката да изиска всички необходими му писмени доказателства, които да бъдат представени от „Агро Алфа“ ООД, като също е бил длъжен в първото уведомително писмо да укаже на подалия заявката за плащане, че срокът за разглеждане на заявката му ще се извърши в условията на чл.47, ал.1, т.2 от Наредбата, както и че ДФЗ удължава срока за обработка на заявката за плащане на основание чл.46, ал.1, т.2 от Наредба №20.

Както правилно е възприето от ищеца, срокът не може да бъде едновременно спиран и удължаван, като срокът се удължава преди изтичането му. Т.е. всички извършени действия от ответник след 13.07.2020г са такива, извършени след изтичане на срока за обработка на заявката за плащане и изплащане на помощта. Цитираните от ответника в становище от 16.09.2024г. докладни записки с вх.№03-0146/2380 от 03.06.2020г и 02-0416/03.06.2020г са вътрешни актове, с които не може да се удължава срока за изплащане на помощта. Такъв акт не е издаван от изпълнителния директор на ДФЗ в 3-месечния срок от подаване искане за плащане по заявката. Ирелевантно е, че на ищец е изпратено уведомително писмо за извършената проверка от дата 04.12.2020г. Към този момент срокът за изплащане на помощта е бил изтекъл, поради което и издадената на 26.02.21г заповед, също е издадена след изтичане на срока за плащане по заявка и с нея не може да бъде удължаван вече изтекъл срок. Такива срокове могат само да бъдат възобновявани, но изявление в този смисъл в заповедта не се съдържа. От друга страна, заповед №03-РД-746/26.02.2021г на изпълнителния директор на ДФЗ е с правно основание чл.46, ал.3, т.2 от Наредба №20 от 27.05.2015г /в редакция ДВ бр.69 от 02.09.2016г/. Текстът на разпоредбата на чл.46 от Наредбата е претърпял изменения. Така, в редакцията към момента на сключване на договора за БФП чл.46, ал.3 от наредбата е предвиждал възможност за удължаване на срока от 3 месеца за произнасяне на ДФЗ по подадената заявка за плащане. Към момента на подаване на заявката за плащане-22.04.2020г. и съответно към момента на издаване на заповедта Наредба №20 е изменена с ДВ бр. 102 от 22.12.2017 г., в сила от 22.12.2017 г. като подобна възможност не е законодателно регламентирана и в чл.46 няма предвидена възможност за удължаване на срока. Следователно в заповедта липсва годно правно основание за издаването ѝ.

Ответник твърди, че непроизнасяне по заявката формира мълчалив отказ. Твърдението е неоснователно, тъй като от всички приобщени по делото писмени доказателства, в т.ч. кореспонденция между ищец и ответник, вътрешно ведомствена кореспонденция не е формулиран извод в сочения смисъл, а именно че следва да бъде отказано плащане, последното се опровергава и от издаденото в последствие решение от 01.02.2024г. за одобрение изплащане на финансова помощ на „Агро Алфа“ ООД по договор №26/04/2/0/00265 от 03.04.2017г с предмет на инвестицията Предприятие за

производство на ябълково вино, съгласно заявка за плащане №26/04/2/0/00265/3/01.

Неоснователни са възраженията на ответник за изтекла погасителна давност. Законодателят в чл.115ж от ЗЗД изрично е предвидил, че давността не тече докато трае съдебният процес относно вземането. Съгласно чл.115, ал.1, б.ж от ЗЗД давността се спира докато трае съдебния процес относно вземането. Давността се прекъсва когато предявеният иск относно вземането бъде уважен /чл.116, б.б ЗЗД/. В процесния случай е бил налице висящ процес относно главницата, поради което съдът счита, че давността не е изтекла.

С оглед всичко изложено съдът приема, че ищецът е спазил точно разпоредбите по сключения договор и по-специално е изпълнил задълженията си по чл.4, ал.1 от ДБФП, длъжникът ДФЗ не е изпълнил задълженията, произтичащи от чл.5, ал.1 от Договор №26/04/2/0/00265 от 03.04.2017г за отпускане на безвъзмездна финансова помощ от мярка 4 „Инвестиции в материални активи“ по програма за развитие на селските райони за периода 2014-2020г. По подадена от ищеца заявка за плащане на 22.04.2020г. ответник е следвало да се произнесе по заявка за плащане в законоустановения 3-месечен срок по чл.47 от Наредба №20 и чл.5, ал.1 от договора за отпускане на безвъзмездна финансова помощ, като от 23.07.2020г. ответникът е изпаднал в забава, поради което на осн. чл.86, ал.1 от ЗЗД дължи обезщетение за забавено изпълнение, като периода на забава е 23.07.2020г до 15.02.2021г. Към момента на завеждане исковата претенция е липсвало произнасяне по подадената заявка за плащане идентификационен номер №26/04/2/0/00265/3/1 в размера на одобрената финансова помощ от 2933699,41лв, поради което е основателен иска за заплащане частично сумата от 26000лв, като част от дължимата главница в размер на 2933 699,41лв, както и обезщетение за забавено плащане в размер 156 731 за периода 23.07.2020г /датата след изтичане на тримесечния срок за произнасяне по чл.47 от Наредба №20/ до 15.02.2021г./датата на завеждане на исковата молба/. Основателна е претенцията на ищец, че ответник следва да бъде осъден да заплати лихва върху основното вземане за периода от 15.02.2021г до датата на окончателното погасяване на задължението. Размерът на претенцията е оспорен от ответник, който счита, че дължимата главница трябва да се определи върху сумата 2928 712,29лв. и претендираната лихва следва да се определи върху тази сума. Съдът приема, че размерът на претенцията е правилно определен от ищеца към момента на подаване на ИМ и дължимата главница е в размер 2933699,41лв, както е отбелязано в заявката за плащане, а така също и в договора за предоставяне на безвъзмездна помощ. Издаденото след образуване на производството по исковата молба по първоначално предявен частичен иск пред СГС на 15.02.2021г. решение за изплащане на финансова помощ от 01.02.2024г, доколкото не са представени доказателства от ответник, че същият е влязъл в сила, не обосновават извод, че дължимата главница следва да се определи върху сумата от 2 928 712,29лв.

При този изход на спора и съобразно чл.226, ал.3 от АПК съдът следва да се произнесе по сторените от ищеца разноски. С поведението си ответникът е

станал причина за завеждане на делото, поради което ответник следва да понесе сторените от страна на ищеца разноски в предходните две производства, които са своевременно претендирани по представен списък и следва да бъдат присъдени в общ размер на 45138,80лв, от които разноски по адм.д.№6366/2021г. на АССГ и адм.дело №10259/2023г. на ВАС в размер 15 138,80лв. и адвокатско възнаграждение по адм.д.№5370/2024г в размер 30 000лв. Предвид липсата на възражение за прекомерност на претендирания адвокатски хонорар, съдът следва да присъди сумата в размер 30 000лв., съобразно представения договор за правна защита и съдействие от 05.06.2024г и представени доказателства за извършено плащане /л.111-117 от адм.д.№5370/2024/

Водим от горното, Административен съд София-град, 67 състав

РЕШИ:

ОСЪЖДА Държавен фонд „Земеделие“ , БУЛСТАТ[ЕИК] със седалище [населено място], [улица] да заплати на „Агро Алфа“ ООД с ЕИК[ЕИК] сумата от 26 000лева от общо дължими 2933699,44лв, представляваща частично вземане по договор №26/04/2/0/00265 за отпускане на безвъзмездна финансова помощ по подмярка 4.2 от мярка 4 от програмата за развитие на селските райони, за периода от 23.07.2020г до 15.02.2021г., ведно със законната лихва от 156731лв., представляваща лихви върху главницата от 2933699,44лв. за периода от 23.07.2020г до 15.02.2021г., както и законната лихва за забава върху главницата от 2933699,44лв от датата на завеждане на исковата молба 15.02.2021г до датата на окончателното погасяване на задължението.

ОСЪЖДА Държавен фонд „Земеделие“ БУЛСТАТ[ЕИК] със седалище [населено място], [улица] да заплати на „Агро Алфа“ ООД с ЕИК[ЕИК] разноски в общ размер 45138,80лв.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: